

РЕШЕНИЕ

№ 19421

гр. София, 06.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 28.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3964** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. А. Си Ю., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М., с адрес [населено място], [улица] отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“ на РПЦ С. на ДАБ срещу Решение № 2640/20. 03. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон. Правят се възражения, че административният орган е постановил решението при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Жалбоподателят твърди, че са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Неправилно е анализирана ситуацията в страната по произход, а мотивираното произнасяне относно ситуацията в страната на произход е от съществено значение за спазване и на принципа за забрана за връщане, реципиран в българското законодателство в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от А. А. Си Ю. и от адв.А., назначена по реда на ЗПП.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт Г., прави искане за постановяване на съдебен акт, с който да се потвърди решението като правилно и законосъобразно. Счита, че по време на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно – производствените правила, както и че не са налице предпоставките за

предоставяне на бежански и хуманитарен статут. Причината за напускане на страната на произход е от битов характер.

Административен съд – София град, I отделение, 43 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството за закрила е започнало по молба за международна закрила с вх. № ПМЗ – ОК – 119/10.01. 2025 г. на РПЦ [населено място], подадена от А. А. Си Ю., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М., [дата на раждане] в [населено място], М., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин – сунит, семейно положение: неженен, с лични данни установени с декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В производството на основание чл. 63а и сл. от ЗУБ е проведено интервю с кандидата за закрила при спазване на разписаните в посочените разпоредби правила – предварително уведомяване на разбираем език, видно от положения подпис на протокол с рег. № УП-23883/10.01.2025 г. (л.32 – л. 38 от делото). Интервюто е проведено в присъствието на преводач. Видно от протокола за проведено интервю, А. А. Си Ю. твърди, че в страната по произход не е имал проблеми заради етническата си принадлежност, нито заради изповядваната от него религия. Семейството му живее в М., с изключение на един от братята му, който живее в Италия. Не можел да остане да живее заедно със семейството си заради момче от квартала, което го заплашва, защото са от два различни футболни отбора. Напуснал М. през септември 2024 г. легално със самолет за Турция. В България влязъл нелегално. По време на интервюто декларира, че не е членувал в политическа партия, не е бил арестуван, съден или осъждан в държавата по произход, не е имал проблем с властите в М.. Не му е оказвано насилие. Напуснал М. заради проблеми с момче от квартала, което го тормозило от две години. Имал брат, който му помагал, но той сега е в затвора. Не се е оплаквал в полицията относно проблемите си. Не иска да се завърне в страната по произход заради заплахите и поради финансови причини, липса на пари. Подал е молба за закрила в Република България, защото е красива държава и може спокойно да живее.

В хода на административното производство е приета справка № МД 02 – 29/20. 01. 2025 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно общото положение, актуалната обществено – политическа обстановка и нивото на сигурност в Кралство М..

Получено е становище от ДАНС с рег. № М 3294/11.03.2025 г., че не възразява да бъде предоставена закрила на А. А. Си Ю., Л., гражданин на М., [дата на раждане] в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Изготвено е Становище рег. № УП 23883/14.03.2025 г. на Г. Г., главен експерт в отдел „ПМЗ – кв. О. купел“, РПЦ [населено място], с което е направено предложение да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

При така изложената фактическа обстановка ответникът е формирал извод, на първо място, че не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, тъй като чужденецът не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група – не е налице „основателно опасение от преследване“. Молбата за предоставяне на международна закрила е мотивирана с конфликт с момче от квартала и с финансови причини. Не са посочени никакви относими към предпоставките за предоставяне на статут причини, обосноваващи опасения за преследване. В оспореното решение е мотивирано, че кандидатът за международна закрила не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Въз основа на справка относно обстановката в Кралство М. е прието, че чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ е неприложим. Кралство М. е сигурна страна на произход, съгласно Решение №

247/03.04.2024 г. на МС на РБ. По форма на управление Кралство М. е конституционна монархия с парламентарна система и се управлява от крал М. VI, който председателства Съвета на министрите и споделя изпълнителната власт с премиера А. А.. Страната не са намира нито във вътрешен, нито в международен въоръжен конфликт и е с високо ниво на сигурност за всички граждани на нейна територия.

С тези мотиви решаващият орган е стигнал до извода, че не са налице предпоставките освен по чл.8 от ЗУБ за предоставяне на бежански статут, така и по чл. 9, ал. 1-3 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. С оглед изложеното, по молбата на А. А. Си Ю. е отказано предоставяне на международна закрила с оспореното решение.

Ответникът е представил актуална справка от 25. 04. 2025 г.(л.89) за общото положение и актуалната политическа и икономическа обстановка към 25.04.2025 г. в Кралство М..

От правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното по делото решение е постановено от компетентен орган – от председателя на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ. С оглед изложеното се прави изводът, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

В административното производство са спазени регламентираните правила в чл. 58 и следващите от ЗУБ – приета е молба за международна закрила от А. А. Си Ю., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М., [дата на раждане] , същият е уведомен на разбираем за него език относно процедурата, която следва, видно от положен подпис върху писмено копие на Указанията, в проведеното интервю са участвали преводач от арабски език, дадена е възможност на кандидата да изложи историята си, зададени са му уточняващи въпроси.

Съдът счита, че решението е мотивирано, постановено е при изяснена фактическа обстановка, както и е обсъдена актуалната обстановка в Кралство М., като са цитирани различни източници на информация и е формиран извод, че в действителност обстановката в страната е спокойна, няма конфликти, има високо ниво на сигурност, спазват се правата на гражданите, няма риск за цивилните лица.

По приложението на материалния закон, съдът също счита, че материалният закон е приложен правилно.

Статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея - чл. 8, ал.1 ЗУБ. Съгласно чл. 8, ал. 4 и 5 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация.

Правилно административният орган е обосновал извода за липсата на предпоставките за приложение на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, тъй като в процесния случай по отношение на чужденеца не са налице конкретни данни и доказателства, които да обосноват извод за основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Кандидатът посочва при проведеното

интервю, че същият не е членувал в политическа партия или организация, както и във въоръжена групировка, както и че не е имал проблеми с официалните власти в страната на произход, не е бил арестуван, съден или осъждан, срещу него няма образувани дела, няма контакти с полицията в държавата по произход. Тези негови твърдения обосновават извод за липсата на основания по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Допълнително основание е и фактът, че семейството му продължава да живее в М., като няма проблеми със сигурността.

По отношение на основанията за прилагане на хуманитарен статут спрямо чужденеца по чл. 9 ЗУБ - също изводите на ответника са правилни. Предвид данните, съдържащи се в интервюто на молителя, решаващият орган е приел, че липсват доказателства жалбоподателят да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ - като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко и унизително отнасяне, или наказание. Не се установява да е напуснал след като е изложен на реална опасност от тежки посегателства /такива по чл.9, ал.2/, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В тази връзка, както вече беше посочено, самият жалбоподател твърди, че не е имал проблеми с официалните власти, не е бил задържан, съден или осъждан, не твърди също така спрямо него да е оказвано насилие. Следователно, споделят се от съда изводите на административния орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ.

Относно приложението на разпоредбата на т.3 на чл. 9 ЗУБ, регламентираща предоставяне на закрила при реална опасност от тежки и лични заплахи, срещу живота и личността му като гражданско лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, следва да бъде отбелязано, че видно от справките за ситуацията в Кралство М., разпоредбата в случая не е приложима. Страната не е във въоръжен конфликт, няма насилие над цивилни лица, няма проблеми със сигурността. Кралство М. се счита за сигурна страна на произход, съгласно Решение № 247/03.04.2024 г. на МС на РБ.

Обоснован и мотивиран е изводът на административния орган, че данните от справките не сочат на съществуване на основание за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Причините за напускане на страната по произход са извън приложното поле на ЗУБ. Съвкупно преценена бежанската история сочи, че чужденецът е мигрант, напуснал страната по произход по финансови причини. Конфликтът със съсед от квартала също е извън приложното поле на ЗУБ и не е основание за предоставяне на международна закрила.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че за А. А. Си Ю. не съществуват предпоставките на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут.

Обжалваното решение е и в съответствие с чл. 4, ал. 3 от ЗУБ. При връщане в страната по произход не са застрашени животът или свободата на А. А. Си Ю. по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение и той не е изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

С оглед изложеното, правилно ответникът по същество е приел, че молбата е неоснователна и я е оставил без уважение, поради което и жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. - град, I-во отделение, 43 –ти състав
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. А. Си Ю., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М., с адрес

[населено място], [улица] отдел „ПМЗ – кв. Военна рампа“ на РПЦ С. на ДАБ срещу Решение № 2640/20. 03. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: